

Arrest

nr. 320 056 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 20 augustus 2021, dient dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 5 november 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 3 april 2024.

1.3. Op 29 augustus 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 29 augustus 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de subclan Wabudhan Daud, die behoort tot de Abgal clan en de Hawiye clanfamilie. U bent soennitisch moslim. U bent geboren op 11 oktober 2001 in het dorp Daru Nimo, district Runnirgood, regio Middle Shabelle. U ging niet naar school maar volgde wel vijf jaar lang lessen in de Koranschool. U woonde samen met uw vader, moeder, zus, vrouw en zoon, tot u uit het dorp vluchtte op 8 april 2021.

Uw vader is in 2020 thuis op natuurlijke wijze overleden. Hij was veehandelaar; na zijn dood nam u zijn werk over. Na het overlijden van uw vader bent u van uw vrouw gescheiden. Zij ging opnieuw bij haar familie wonen. Uw zoon bleef bij uw moeder en zus.

In januari 2021 reisde u een eerste maal naar Mogadishu om vee te verkopen. U verkocht enkele geiten aan uw neef [I.H.], die als chauffeur werkte voor een parlamentslid. U ging met hem mee naar het huis van het parlamentslid om de betaling af te ronden. Medewerkers van Al-Shabaab zagen dat u met hem meeging. Nadat u naar uw dorp was teruggekeerd, kwamen twee gemaskerde mannen naar uw huis. Ze sloegen u en brachten u naar de gevangenis, waar u 5 dagen bleef. U werd ervan beschuldigd informatie aan de overheid te hebben doorgespeeld. Nadien kon u vrijkomen door bemiddeling van de ouderen. Er waren echter voorwaarden verbonden aan uw vrijlating: u mocht geen contact maken met mensen die voor de overheid werken.

In april 2021 reisde u een tweede maal naar Mogadishu om vee te verkopen. Op de markt kwam u, nadat u uw dieren verkocht had, uw neef [A.H.A.] tegen, die daar als belastinginnehmer voor de overheid werkte. Aangezien u goed bevriend was met [A.], ging u met hem mee naar zijn huis. Nadat u naar het dorp was teruggekeerd, kwamen op 8 april 2024 mannen bij uw huis aankloppen. U besloot te gaan lopen om aan hen te ontkomen. Met de hulp van uw familie en vrienden reisde u per auto naar Mogadishu. Daar verbleef u nog ongeveer 19 dagen bij uw oom [B.], de neef van uw moeder.

Op een dag vertelde [B.] dat een jongen van uw leeftijd op de markt werd neergeschoten door Al-Shabaab. Hierop regelde uw oom een smokkelaar.

Op 30 april 2021 heeft u Somalië verlaten. U reisde per vliegtuig naar Turkije waar u ongeveer een maand bleef, om dan door te trekken naar Griekenland, waar u nog eens een maand en negentien dagen bleef. Op 20 augustus 2021 kwam u aan in België en u diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek werd uw moeder in 2023 opgepakt door Al-Shabaab. Zij werd aan een zeer strakke ketting vastgebonden. Hierdoor moest haar been twee keer geopereerd en geamputeerd worden. Uw moeder verblijft op heden in Mogadishu bij uw oom [B.].

Uw zus en zoon hebben eveneens Daru Nimo verlaten omdat daar luchtaanvallen plaatsvonden. Ze wonen momenteel in Cadcadey bij de moeder van uw vader.

Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten voor.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen zijn de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig.

1. Het is ongeloofwaardig dat u door Al-Shabaab gevisieerd wordt omdat **zij u ervan beschuldigen te spioneren voor de Somalische overheid**. Uw relaas is immers hoogst onlogisch en bijzonder onrealistisch. Hierdoor kan niet anders dan geconcludeerd worden dat uw verhaal geen steek houdt.

- Toen u een eerste keer naar Mogadishu reisde om vee te verhandelen, wist u dat het op de markt daar wemelt van Al-Shabaab aanhangers (CGVS p.27) en dat ook sommige van de mensen uit uw dorp met wie u samen naar de stad trok werkten voor Al-Shabaab. Bovendien zagen die mensen dat u bij uw neef in de auto instapte (CGVS p. 24, 27). Het is uitermate onvoorzichtig te noemen dat u zomaar meeging naar het huis van een parlamentslid, aangezien u had kunnen voorzien dat u wellicht verklikt zou worden. Het volledige gebrek

aan vooruitziendheid dat u op die manier vertoont tast de geloofwaardigheid van uw gehele relaas in ernstige mate aan.

- Na deze levensbedreigende episode, namelijk uw arrestatie en de vrijlating door bemiddeling van de ouderen, werden u enkele voorwaarden opgelegd. Dit weerhield u er echter niet van om deze voorwaarden onmiddellijk met de voeten te treden toen u een tweede maal naar Mogadishu reisde. Indien Al-Shabaab u werkelijk de strikte voorwaarde had opgelegd dat u geen contact mocht maken met mensen van de overheid – u mocht hen zelfs niet begroeten en u beweert dat u onthoofd zou worden als u gezien werd met iemand van de overheid (CGVS p. 25, 27) – dan is het totaal onaannemelijk dat u meteen exact dezelfde fout opnieuw zou maken door mee te gaan met uw neef die als belastinginner op de markt werkte. Deze lichtzinnige houding terwijl u de voor u duidelijk bekende voorwaarden op grove wijze niet respecteerde maakt uw gehele relaas bijzonder ongeloofwaardig.

- U verklaart dat het op het moment dat u meeding met uw neef, de belastinginner, niet in u opkwam dat u de opgelegde voorwaarden aan het schenden was, omdat u die neef reeds van jongs af aan kende (CGVS p. 27). Het spreekt voor zich dat dit zeer merkwaardig klinkt en onbezonnen overkomt, temeer aangezien u beweert dat u onthoofd zou worden indien u met iemand van de overheid gezien werd (CGVS p. 27). Volgens uw verklaringen besepte u later dat u de voorwaarden geschonden had. U dacht dat er niemand was die gezien had dat u met uw neef meeding (CGVS p. 27). Deze uitspraak staat echter in schril contrast met uw bewering dat de markt vol zat met spionnen van Al-Shabaab. Niet alleen sommige mensen uit uw dorp met wie u naar Mogadishu trok gaven informatie door aan Al-Shabaab, ook andere veehandelaars of zelfs de theeverkopers of je eigen broer kunnen volgens u informatie doorgeven aan Al-Shabaab zijn (CGVS p. 27). Dat u enerzijds beweert dat de markt tjokvol Al-Shabaab-spionnen zat, maar u anderzijds veronderstelde dat niemand had gezien dat u zonder enige aarzeling met uw neef de belastinginner meeding, is volstrekt ongeloofwaardig.

- Toen bij u eindelijk het besef daagde dat u de voorwaarden geschonden had, trof u niet de minste voorzorgsmaatregelen om uw eigen veiligheid te garanderen. U verklaart dat u toen jonger was en de dingen niet goed besepte (CGVS p. 27). Deze uitleg volstaat allerminst. Uw leeftijd kan geen excuus zijn, aangezien u op dat moment reeds 19 jaar oud was. Er kan dus van u op redelijke wijze verwacht worden dat u, indien u werkelijk de zogenaamde voorwaarden geschonden had waardoor u in de toekomst groot gevaar zou lopen – waar allerminst geloof aan gehecht kan worden –, de tijd nam om na te denken over mogelijke manieren om uw eigen leven zo goed mogelijk te beschermen. Dat geldt des te meer omdat u vee begon te verhandelen na het overlijden van uw vader en aldus uw familie van een inkomen voorzag. Hieruit blijkt dat uw gemeenschap u in staat achtte om verantwoordelijkheid te dragen. U was ook goed vertrouwd met de lokale context van Al-Shabaabo verheersing. Al-Shabaab controleert uw regio immers al zo lang de beweging bestaat (CGVS p.18) en in uw eigen dorp hebt u al meegemaakt dat iemand op beschuldiging van spionage werd geëxecuteerd (CGVS p.22) waardoor het niet aannemelijk is dat u deze verdenking van Al-Shabaab lichtzinnig zou opvatten.

- In het licht van voorgaande vaststellingen is het niet geloofwaardig dat Al-Shabaab u thuis kwam opzoeken. Bovendien is het, indien Al-Shabaab u werkelijk wilde arresteren, waar overigens geen geloof aan gehecht kan worden, niet plausibel dat ze u zomaar de kans zouden geven om langs de achterkant van uw huis te ontsnappen. Dat is echter exact wat er volgens uw verklaringen gebeurde (CGVS p. 25). Dat uw belagers zo weinig doortastend tewerk gingen dat u kon ontsnappen uit een huis van twee kamers (CGVS p.25), om u dan tijdens een achtervolging te laten ontkomen en dat u vervolgens zonder problemen uit Al-Shabaab gebied kon vertrekken terwijl de controles aan de checkpoints die u beschrijft zeer grondig zijn (CGVS p.20) en men redelijkerwijs naar u op zoek zou zijn, valt evenmin waarschijnlijk te noemen.

- Aangezien er aan de voorafgaande problemen die u beweert te hebben gehad met Al-Shabaab geen enkel geloof kan worden gehecht, is het evenmin geloofwaardig dat Al-Shabaab iemand op de markt neerschoot omdat ze dachten dat u het was. U beweert weliswaar dat Al-Shabaab dacht dat u die persoon was (Vragenlijst CGVS d.d. 3 november 2021), maar de link tussen deze door u aangehaalde gebeurtenis en uw zogenaamde problemen met Al-Shabaab is allerminst duidelijk. Het betreft trouwens een loutere bewering die op geen enkele manier door u gestaafd wordt.

- Ten slotte vermeldt u niets over eventuele problemen die uw neef de belastinginner eventueel zou hebben gehad nadat jullie elkaar op de markt hadden ontmoet. Evenwel, indien Al-Shabaab u er werkelijk van verdacht een spion voor de overheid te zijn, dan is uw neef logischerwijze ook betrokken bij spionage, en dan zou hij eveneens een doelwit van Al-Shabaab vormen. Zoiets blijkt echter allerminst uit uw verklaringen.

2. Het is ongeloofwaardig dat u door Al-Shabaab geïnterviewd wordt omdat **u weigerde gerekruteerd te worden.**

- U haalt geen concrete vervolgingsfeiten aan in het kader van de beweerde pogingen tot rekrutering.
- Uit uw verklaringen blijkt dat u vanaf 7-jarige leeftijd tot 12-jarige leeftijd naar de Koranschool ging. U stelt dat Al-Shabaab wekelijks langskwam om de kinderen daar te overtuigen. Ze hebben ook u meermaals gevraagd om u bij hen aan te sluiten (CGVS p. 6, 19, 26). Op het moment dat u Somalië verliet, was u echter reeds 19 jaar oud. U volgde dus al jarenlang geen lessen meer in de Koranschool. De door u aangehaalde rekrutering kan dan ook niet als een actueel probleem beschouwd worden.
- Dat u telkens kon weigeren, en u zich dus jarenlang ondanks de wens van Al-Shabaab niet bij hen aansloot, zonder dat dit ernstige gevolgen had voor u of uw familie, wijst er op dat Al-Shabaab geen serieuze pogingen ondernam om u werkelijk te rekruteren en bijgevolg dat uw bewering dat u hierdoor problemen kreeg met Al-Shabaab onmogelijk kan standhouden.
- Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, blijkt uit de beschikbare informatie dat dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie is. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bijvoorbeeld wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie in het administratieve dossier). U slaagt er niet in op overtuigende wijze aan te tonen dat Al-Shabaab in uw geval wel gebruik maakte van dwang bij de pogingen om u te rekruteren.
- U beweert dat een lid van Al-Shabaab wilde trouwen met uw zus. Uw vader wilde dit echter niet en discussieerde meermaals hierover met de Al-Shabaab-leider van het dorp (CGVS p. 19). Dat uw zus uiteindelijk niet trouwde met het lid van Al-Shabaab zonder dat dit problemen meebracht voor uw familie, toont aan dat jullie gewoonweg konden weigeren in te gaan op het verzoek van Al-Shabaab zonder dat dit nadelige gevolgen had.

3. Betreffende de situatie van uw in Somalië achtergebleven familieleden:

- Aangezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan al het bovenstaande, is het **evenmin geloofwaardig dat uw moeder omwille van de problemen die u in Somalië gekend zou hebben door Al-Shabaab werd vastgehouden met de amputatie van haar been tot gevolg** (CGVS p. 8, 27, 28). Het is daarnaast hoogst onaannemelijk dat uw moeder pas in 2023, dus twee jaar na uw zogenaamde problemen en uw vertrek uit het dorp, ontvoerd werd. Bovendien maakt u niet duidelijk hoe zij dan uit de handen van Al-Shabaab kon ontsnappen om in Mogadishu verzorging te krijgen. Zelfs indien het been van uw moeder werkelijk geamputeerd werd, wat niet aangetoond werd, dan nog kan dit passen in de door u genoemde medische toestanden waar zij aan lijdt, zijnde diabetes en hoge bloeddruk (CGVS p. 8).
- Uw **zus en zoon** wonen weliswaar niet meer in het dorp, maar uit niets blijkt dat zij Daru Nimo verlaten hebben omwille van de problemen die in uw asielrelaas naar voren komen. U geeft immers zelf aan dat ze weggingen omdat daar luchtaanvallen plaatsvonden (CGVS p. 10). Dat uw familieleden voordien zonder problemen in Daru Nimo konden blijven wonen, versterkt de conclusie dat u niet gevisieerd wordt door Al-Shabaab.

4. Het feit dat u bijna **twee maanden in Griekenland verbleef zonder er bescherming aan te vragen** getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Immers, van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat u naliel dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

5. Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u op geen enkele manier uw verklaringen met dienstige **documenten** weet te onderbouwen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag echter verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. U dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. U heeft de

verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Het CGVS merkt in dat verband op dat u bij DVZ verklaarde dat u uw paspoort was kwijtgeraakt tijdens uw reis naar Europa (Verklaring DVZ vraag 24) terwijl u thans beweert dat het ging om een vals paspoort dat de smokkelaar u liet houden (CGVS p.23).

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiäre beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle te worden beoordeeld.

Middle Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Middle Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Middle Shabelle ligt in het zuidoosten van Somalië en vormt samen met Hiraan de deelstaat Hirshabelle. De hoofdstad van de regio is Jowhar. Het conflict in Middle Shabelle omvat de voortdurende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaabtroepen, met inbegrip van clanmilities. In het laatste kwartaal van 2022 hebben regeringstroepen de regio Middle Shabelle ontruimd van de bolwerken van al-Shabaab en in december 2022 Adan Yabaal, het regionale centrum van de groepering in Middle Shabelle, ingenomen. De controle over andere gebieden blijft betwist.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Middle Shabelle geschat op 961.554 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 127 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (71). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten. ACLED noteert onder meer ook nog militaire operaties van het Somalische leger en partners tegen al-Shabaab, interclangevechten en gevechten tussen legereenheden. In de categorie explosions/remote violence is AS verantwoordelijk voor de meerderheid van de 44 geregistreerde incidenten. Al-Shabaab voert vooral aanslagen uit op nationale en internationale strijdkrachten en pleegt enkele gerichte aanslagen op burgers. In de meeste van de geregistreerde aanslagen gebruikt AS geïmproviseerde explosieven (IED's). De overige incidenten zijn luchtaanvallen op AS-doelwitten door de nationale strijdkrachten en hun internationale partners (US

AFRICOM, ATMIS). Bij de 12 geregistreerde incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians), noteert ACLED enkele moorden en ontvoeringen door AS, schietincidenten door de Abgalclanmilitie, de Shiidleclanmilitie, onbekende gewapende groepen en het Somalische leger. ACLED noteert in totaal 766 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Shabelle door het geweld. De meeste slachtoffers registreert ACLED onder de categorie battles met 655 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of (inter)clanconflicten. Soms vallen er burgerslachtoffers. In de verslagperiode klasseert ACLED 17 incidenten onder de noemer civilian targeting met 16 burgerdoden in de categorie violence against civilians en 13 in de categorie explosions/remote violence. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/onveiligheid, droogte en overstromingen, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet heeft aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 3 april 2024.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat hij er tijdens het behandelen van zijn zaken en transacties op de markt niet bij stil heeft gestaan dat het problemen zou opleveren om naar het huis van een parlements lid te gaan voor de betaling, te meer nu die in zijn ogen gewoon een koper was. Hij stelt dat hij niet nadacht over de mogelijke scenario's die problematisch zouden kunnen zijn. Omdat hij na het plotse overlijden van zijn vader de veehandel moest overnemen, had hij niet de kans om veel aangeleerd te krijgen en diende hij zich op zijn eigen houtje voor te bereiden op het overnemen van de handel om voor het gezin te zorgen. Gelet op zijn persoonlijke omstandigheden hoeft het volgens hem niet te verbazen dat hij er geen kwaad in zag om mee te gaan naar het huis van het parlements lid.

De tweede keer dat hij die fout beging, zou hij er niet bij stilgestaan hebben dat hij in de auto stapte van een overheidsambtenaar omdat hij die persoon enkel zag in de hoedanigheid van zijn neef en niet als

belastinginner. Hij stipt aan dat hij, toen hij dit beseftte, hoopte dat niemand hem had gezien, maar dat Al-Shabaab al was komen aankloppen vooraleer hij enige voorzorgsmaatregelen kon nemen.

Verzoeker benadrukt verder dat hij niet instaat voor de handelingen en gedragingen van Al-Shabaab en dat niet kan worden verwacht dat die op een logische en beredeneerde manier te werk gaat. Hij voegt toe dat hij enkel kan navertellen wat hij heeft meegemaakt, hoe Al-Shabaab in zijn geval tewerk is gegaan en hoe hij is kunnen ontsnappen.

Hij vervolgt dat hij geen ruimte had om te denken aan het lot van zijn neef of om hieromtrent informatie te verzamelen, nu hij zich persoonlijk in gevaar bevond.

Met betrekking zijn vrees voor rekrutering zet hij uiteen dat hij vreest vervolgd te worden door de combinatie van zijn weigering om deel te nemen aan de *jihad* en de beschuldiging van spionage. Hij legt uit dat hij in het verleden geen ernstige problemen kende omwille van de rekrutering omdat hij de enige zoon was in zijn gezin en dus een belangrijk familielid was. Echter, nadat hij verdacht werd van spionage, vreest hij dat de groepering wellicht denkt dat hij weigerde deel te nemen aan de *jihad* omdat hij een spion is en niet omdat hij de enige zoon is binnen het gezin.

Hij verwijt de commissaris-generaal niet mee te zijn met de Somalische context en met de moeilijkheden om aan documenten te geraken. Bovendien en indien hij documenten zou neerleggen, zou de commissaris-generaal deze toch afdoen als corrupte en als gefraudeerde valse documenten.

Met betrekking tot zijn verblijf in Griekenland, verwijt hij de commissaris-generaal de situatie aldaar voor vluchtelingen te onderschatten en de mensonterende omstandigheden aldaar te negeren. Het hoeft volgens hem niet te verwonderen dat hij ervoor koos om er geen beschermingsverzoek in te dienen en door te reizen naar België.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert hij aan dat moeilijk gesteld kan worden dat de situatie in Middle-Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat in de beslissing erkend wordt dat de veiligheidssituatie aldaar complex, problematisch en ernstig is. Hij citeert uit de informatiefiche van ACLED van september 2023 aangaande het politiek geweld in onder andere de deelstaat Hirshabelle en dus ook in Middle-Shabelle. Ook het laatste COI Focus rapport van de commissaris-generaal toont volgens hem aan dat de tweede fase van het militaire offensief niet voldoende is voor de huidige crisis. Hetzelfde rapport geeft volgens hem aan dat, hoewel Al-Shabaab verdreven is voor een groot deel uit het gebied in Centraal-Somalië, de groepering erin slaagt het tempo van hun operaties te verhogen en dat die de grootste bedreiging blijft voor de vrede, veiligheid en stabiliteit aldaar. Hij meent dat het onbegrijpelijk is hoe de commissaris-generaal, na het lezen van de landenrapporten en deze zelf te citeren, kan oordelen dat het veilig zou zijn voor burgers om ernaar terug te keren.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken toegevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers vrees bij terugkeer naar Somalië is tweeledig: hij vreest gedood te worden door Al-Shabaab enerzijds omdat zij hem beschuldigen van spionage voor de overheid en anderzijds omdat hij weigerde om met hen samen te werken (NPO, p. 26).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt en baseert zij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het is ongeloofwaardig dat verzoeker door Al-Shabaab gevisieerd wordt omdat zij hem ervan beschuldigen te spioneren voor de Somalische overheid daar (a) het uitermate onvoorzichtig is dat hij meeding naar het huis van een parlamentslid, gezien hij had kunnen voorzien dat hij wellicht verklikt zou worden; (b) het totaal onaannemelijk is dat hij bij zijn tweede bezoek aan Mogadishu exact dezelfde fout zou maken door mee te gaan met zijn neef, die als belastinginner op de markt werkte; (c) het zeer merkwaardig is dat hij enerzijds beweert dat de markt wemelde van Al-Shabaab spionnen, maar hij anderzijds veronderstelde dat niemand hem had zien meegaan met zijn neef; (d) hij niet de minste voorzorgsmaatregelen trof om zijn eigen veiligheid te garanderen toen hij beseftte dat hij zijn voorwaarden geschonden had; (e) het niet waarschijnlijk is dat Al-Shabaab zo weinig doortastend te werk ging dat hij kon ontsnappen uit een huis van twee kamers, kon ontkomen tijdens een achtervolging en zonder problemen uit Al-Shabaabgebied kon vertrekken; (f) het allerminst duidelijk is wat de link is tussen het schietincident op de markt en zijn zogenaamde problemen met Al-Shabaab; (g) hij niks vermeldt over eventuele problemen die zijn neef, de belastinginner, eventueel zou gehad hebben nadat zij elkaar op de markt ontmoet hadden;
- ii) Het is ongeloofwaardig dat verzoeker door Al-Shabaab gevisieerd wordt omdat hij weigerde gerekruteerd te worden nu (a) hij geen concrete vervolgingsfeiten aanhaalt in het kader van de beweemde pogingen tot rekrutering; (b) de aangehaalde rekrutering niet beschouwd kan worden als een actueel probleem, gezien hij al jarenlang geen lessen meer volgde in de Koranschool; (c) hij jarenlang kon weigeren zich bij hen aan te sluiten zonder dat dit ernstige gevolgen had voor hem of zijn familie; (d) hij er niet in slaagt op overtuigende wijze aan te tonen dat Al-Shabaab in zijn geval, in tegenstelling tot wat blijkt uit de beschikbare landeninformatie, wel gebruik maakte van dwang bij de pogingen om hem te rekruteren; (e) de weigering van

zijn zus om te trouwen met het lid van Al-Shabaab aan toont dat zij konden weigeren in te gaan op het verzoek van Al-Shabaab, zonder dat dit nadelige gevolgen voor de familie had;

iii) Nu geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bovenstaande verklaringen, is de door hem geschetste situatie van zijn in Somalië achtergebleven familieleden evenmin geloofwaardig daar (a) hij niet aannemelijk maakt dat zijn moeder, omwille van de problemen die hij in Somalië gekend zou hebben, door Al-Shabaab werd vastgehouden met de amputatie van haar been tot gevolg; (b) uit niets blijkt dat zijn zus en zoon Daru Nimo verlaten hebben omwille van de problemen die in zijn asielrelaas naar voren komen;

iv) Dat verzoeker bijna twee maanden in Griekenland verbleef zonder er bescherming aan te vragen, getuigt van een gedrag dat onverenigbaar is met zijn verklaarde dringende nood aan internationale bescherming;

v) Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat verzoeker zijn verklaringen op geen enkele manier met dienstige documenten weet te onderbouwen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Ten eerste maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij door Al-Shabaab vervolgd zal worden omdat zij hem ervan zouden verdenken te spioneren voor de overheid.

Dat verzoeker zomaar met zijn neef meeking naar het huis van een parlements lid, wetende dat er verschillende spionnen van Al-Shabaab aanwezig waren op de markt en dat hij aldus een grote kans liep om door hen gezien te worden, is volstrekt onaannemelijk. Dit geldt des te meer nu hij verklaart dat er zelfs sommige personen, met wie hij samen naar de markt ging, lid waren van Al-Shabaab (NPO, p. 24, 27). Dat hij zich niet realiseerde dat dit problemen zou opleveren en dat hij enkel gefocust was op de transactie, kan gelet op voorgaande context niet worden aangenomen en betreft niet meer dan een ongestaafde blote bewering. Waar verzoeker voorts opmerkt dat hij als jonge man opeens de handel van zijn overleden vader moest overnemen en dat hij verschillende zaken niet aangeleerd heeft gekregen, kan hij evenmin verschoning bieden voor dergelijk risicovol gedrag. Hij geeft immers zelf te kennen dat hij zijn vader al van kinds af aan hielp bij het verhandelen van vee op de markt (NPO, p. 7, 11), dat zij een goede band hadden en veel met elkaar praatten, onder meer over Al-Shabaab (NPO, p. 20), en hij in staat is om veel informatie te geven over het uitvoeren van deze werkzaamheden (NPO, p. 8, 11-12). Dat verzoeker te jong of te onervaren was om de gevaren van zijn gedrag op de markt in te schatten, strookt niet met voorgaanden en betreft geen dienstig verweer.

De geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt verder ondermijnd door de manier waarop hij verder zou hebben gehandeld. Hij verklaart dat hij tijdens zijn tweede bezoek aan de markt van Mogadishu meteen opnieuw contact had gemaakt met een overheidsmedewerker door mee te gaan met zijn neef, die belastinginner is. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen, gezien hij gearresteerd en vastgehouden werd door Al-Shabaab en zij hem bij zijn vrijlating strikte voorwaarden hadden opgelegd die hem verboden om contact te maken met overheidsmedewerkers, op straffe van onthoofding (NPO, p. 25, 27). De *protection officer* stelt verzoekers opmerkelijk en risicovol gedrag dan ook in vraag, waarop hij antwoordt dat het niet in hem opkwam dat hij zijn voorwaarden aan het schenden was, gelet op hun goede band van jongs af aan (NPO, p. 27). Nochtans stelde Al-Shabaab heel duidelijk dat hij overheidsmedewerkers zelfs niet mocht begroeten (NPO, p. 25). Door in het verzoekschrift te herhalen dat hij hier niet bij stilgestaan had nu hij zijn neef niet zag in zijn hoedanigheid als belastinginner, kan hij zijn risicovol gedrag niet verklaren, gelet op de ernst van de ermee gepaard gaande gevolgen. Bovendien speelde deze ontmoeting zich slechts enkele maanden na zijn opsluiting en het communiceren van de voorwaarden af en stipt hij aan dat Al-Shabaab belastinginners vaak viseert en doodt (NPO, p. 27), waardoor redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich bewust was van zijn gedrag op de markt. Dat verzoeker, nadat hij beseftte dat hij zijn voorwaarden geschonden had, geen voorzorgsmaatregelen nam en er simpelweg vanuit ging dat niemand gezien zou hebben dat hij met zijn neef was meegegaan, plaatst de geloofwaardigheid van de door hem geschetste gebeurtenissen en vrees voor Al-Shabaab verder op de helling. Zoals reeds *supra* uiteengezet, wemelde de markt volgens zijn verklaringen van de Al-Shabaab-spionnen en kon iedereen informatie doorgeven; van dierenhandelaars tot theeverkopers. Bovendien had hij dit al aan de levende lijve mogen ondervinden, gezien hij meteen verklikt en opgepakt werd door Al-Shabaab na zijn voorgaande bezoek aan de markt. Het is bijgevolg niet ernstig te stellen dat hij zich de tweede keer veilig genoeg voelde om geen actie te ondernemen en slechts kon hopen dat hij door niemand gezien werd.

Er kan voorts geen geloof gehecht worden aan de door verzoeker geschetste gang van zaken na deze twee bezoeken aan de markt. Het is niet aannemelijk dat Al-Shabaab enerzijds zo zwaar zouden tillen aan de schending van zijn voorwaarden dat zij hem diezelfde dag nog thuis zouden komen opzoeken, maar hem anderzijds zo gemakkelijk zouden laten ontsnappen. Hij kreeg de kans om langs de achterkant van het huis te vluchten en kon hen te snel af zijn tijdens een achtervolging waar zij op hem zouden geschoten hebben. Bovendien kon hij zonder problemen naar Mogadishu vluchten, terwijl zij nochtans naar hem op zoek waren en hij verschillende *checkpoints* moest passeren, waar men grondige controles uitvoerde (NPO, p. 20, 25). Zijn betoog in zijn verzoekschrift, dat hij niet verantwoordelijk is voor het opmerkelijk gedrag van Al-Shabaab, neemt niet weg dat zowel uit zijn verzoekers eigen verklaringen als uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de consequenties voor personen die beschuldigd werden van spionage zeer ernstig konden zijn, gezien uit de landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab 'spionage' voor de regering, voor AMISOM of Westerse landen of FMS, overheden en strijdkrachten beschouwt, als een misdaad waarop de doodstraf staat (EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van augustus 2023, p. 85-86). Gelet op deze context, kan redelijkerwijze verondersteld worden dat zij doortastender zouden optreden dan deze eenmalige poging waarbij zij hem thuis opzochten.

Tot slot, indien verzoeker daadwerkelijk een doelwit zou vormen waarnaar men op zoek is, is het allerminst aannemelijk dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding maakt van enige verdere gevolgen voor zijn neef, die belastinginner was en met wie hij samen gezien werd op de markt. Er kan redelijkerwijze verwacht worden, indien Al-Shabaab verzoeker omwille van de ontmoeting met zijn neef zou beschuldigen van spionage voor de overheid, dat zij ook zijn neef zouden viseren. Dit wordt des te meer bevestigd, nu hij zelf verklaart dat Al-Shabaab belastinginners zeer vaak viseert en doodt (NPO, p. 27; zie ook *supra*). Dat hij door zijn persoonlijk gevaar geen ruimte had om te denken aan of informatie te verzamelen over het lot van zijn neef is niet aannemelijk. Na zijn vlucht uit het dorp, verbleef hij immers nog ongeveer negentien dagen bij zijn oom in Mogadishu (NPO, p. 25) en gelet op de zware repercussies die hij zelf al had mogen ondervinden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich meer zou bekommeren om het lot van iemand die al van jongs af aan een vriend was en die door zijn toedoen in de problemen zou kunnen gebracht hebben, te meer gezien dit ook van belang was voor zijn eigen veiligheid.

4.3.3.2. Ten tweede wordt er geen geloof gehecht aan verzoekers vrees voor gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat, hoewel volgens verzoeker Al-Shabaab wekelijks probeerden om kinderen in de Koranschool te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten, dit geen actueel probleem betreft, gezien hij al een zevental jaar geen religieuze lessen meer volgde, hij geen actuele vervolgingsfeiten aanhaalt en hij de verzoeken van Al-Shabaab klaarblijkelijk jarenlang kon weigeren, zonder dat dit enige problemen met zich meebracht voor hem of zijn familie (NPO, p. 6, 19, 26). Dat hij geen problemen kende omdat hij de oudste zoon van het gezin was, betreft slechts een *post-factum* bewering, die alleszins niet wegneemt dat ook zijn vader zonder problemen kon weigeren zijn dochter uit te huwelijken aan een lid van Al-Shabaab (NPO, p. 19). Het is allerminst plausibel dat Al-Shabaab iemand, die zij beschuldigen van spionage voor de Somalische overheid en daardoor net willen doden, zouden kiezen voor het uitdragen van hun missies en erop zouden vertrouwen dat hij dit zonder meer zou uitvoeren, terwijl zij er duidelijk vanuit konden gaan dat hij hoogstwaarschijnlijk hun ideologie niet genegen was. Bovendien stemt verzoekers vrees niet overeen met de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat Al-Shabaab de voorkeur geeft aan rekrutering via sociale druk op de familie of de clan, propaganda of indoctrinatie op school of in de moskee en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Er wordt meer melding gemaakt van gedwongen rekrutering in omstandigheden waarbij er een gebrek is aan strijders of in gebieden die onder de volledige controle van Al-Shabaab staan, met twaalf tot zestienjarigen als doelgroep (AD CGVS, map Landeninformatie, stuk 1). Het betoog in zijn verzoekschrift, dat Al-Shabaab nu zouden denken dat hij weigerde om zich bij hen aan te sluiten omdat hij een spion is, is niet ernstig. Immers maakt verzoeker enkel melding van pogingen tot rekrutering tijdens de periode dat hij naar de Koranschool ging, van zijn zeven tot zijn twaalf jaar (NPO, p. 6), waardoor niet kan worden ingezien hoe Al-Shabaab deze weigeringen – waar zij zoals reeds uiteengezet in het verleden geen probleem van maakten – nu zouden kunnen toeschrijven aan de spionage waar hij jaren later van beschuldigd wordt ingevolge zijn acties als veehandelaar op de markt (NPO, p. 24-25).

4.3.3.3. Verzoeker, die twee maanden in Griekenland verbleven heeft zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO, p. 23; AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 03.11.21, punt 32), vertoont geen gedrag dat verwacht kan worden van iemand die een dringende nood aan internationale bescherming heeft, zoals ook terecht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Van een asielzoeker, die beweert een risico op vervolging te lopen in zijn land van herkomst, kan verwacht worden dat hij zo snel als mogelijk internationale bescherming wilt tegen zijn vervolger(s) en dat het land dat hierin voorziet van ondergeschikt belang is. Dat hij in Griekenland geen beschermingsverzoek ingediend heeft omdat er een slechte behandeling van asielzoekers zou zijn, vindt geen weerslag in zijn verklaringen (NPO, p. 23) en wordt niet afdoende geobjectiveerd waardoor het geen reden is om de motieven dienaangaande te weerleggen. Voormelde vaststelling doet eveneens afbreuk aan de ernst van zijn voorgehouden vrees.

4.3.3.4. Verzoeker wordt niet bijgetreden waar hij meent dat het gezien de Somalische context geen ernstige kritiek betreft dat hij niet bij machte was om documenten die zijn vluchtrelaas kunnen ondersteunen, te verstrekken. Hij gaat er geheel aan voorbij dat de commissaris-generaal niet alleen wijst op het gebrek aan documenten, maar ook op zijn onlogische en onaannemelijke verklaringen. Bovendien brengt hij niets in tegen de vaststelling dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn paspoort, nu hij bij de DVZ stelt dat hij zijn legitiem paspoort verloren is tussen Turkije en Griekenland (NPO, p. 23; AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ 03.11.21, punt 24), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart dat hij reisde met een vals paspoort (NPO, p. 23).

4.3.3.5. De motieven van de bestreden beslissing aangaande de situatie van verzoekers in Somalië achtergelaten familieleden worden onbesproken gelaten. Mede bij gebrek aan dienstig verweer en daar zij pertinent en draagkrachtig zijn, blijft het geheel van de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen, bezien in hun onderlinge samenhang en mede rekening houdende met het gebrek aan documenten, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Daru Nimo, gelegen in het district Runnirgood, gelegen in de provincie Middle Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Middle Shabelle dient beoordeeld te worden.

4.4.2. De analyse van de veiligheidssituatie in Middle Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de situatie in Middle Shabelle niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. De door verzoeker geciteerde landeninformatie in zijn verzoekschrift ligt in lijn met voorgaande analyse en is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

4.4.3. De commissaris-generaal brengt het “*UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022, de “*EUAA Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023, het “*EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*” van februari 2023, de “*EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*” van 17 mei 2023 en de “*COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten*” van 21 december 2023” ter kennis in de bestreden beslissing. Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt. De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.4. Gelet op de beschikbare landeninformatie, wordt de beoordeling van de commissaris-generaal bijgetreden dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Middle Shabelle dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door de commissaris-generaal, blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Middle Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker laat na om *in concreto* persoonlijke omstandigheden

te duiden, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, noch kunnen deze uit de stukken van het rechtsplegingsdossier worden ontwaard.

4.4.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Middle Shabelle een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO